

Xarxa Coral

Orfeó Reusenc - Albert Galcerà, director
Coral Regina de Manlleu - Jordi Lluch, director
Antics cantaires de l'Orfeó Català
Orfeó Català (Simon Halsey, director) - **Pablo Larraz**, director

I

ORFEÓ REUSENC

Albert Galcerà, director

Càstor Pérez (1955-2010)

Vestida de nit – Harm. Albert Galcerà

Lluís Llach (1948)

Amor particular – Harm. Xavu Cassanyes

Antoni Rodríguez Sabanes (1957)

Cançó de bres per a una princesa negra

John Rutter (1945)

The Lord bless you and keep you

Lluís Llach

País petit – Harm. Albert Galcerà

CORAL REGINA DE MANLLEU

Jordi Lluch Arenas, director

Pep Poblet, saxo

Pep Serdà, orgue i piano

Imma Masramon, **Lali Rubinat** i **Lluís Reina**, solistes

Cristóbal de Morales (1500-1553)

D'Officium defunctorum:

“Ad Matutinum: Circumdederunt me gemitus mortis”

“Invitatorium” (fragments)

Peccantem me quotidie

Josep Baucells (1958)

Regina coeli

Ola Gjeilo (1978)

Ubi Caritas

Vaclovas Augustinas (1959)

Anoj Pusej

Lluís Llach

La gallineta – Harm. Jordi Domènech

II

ORFEÓ CATALÀ

Pablo Larraz, director

Edward Elgar (1857-1934)

De From the Bavarian Highlands, op. 27

“The dance”

“Lullaby”

Albert Guinovart (1962)

De Retaule de cançons catalanes

“El mariner”

“La dama d'Aragó”

“Margarideta”

CANT COMÚ DELS TRES CORS I ANTICS CANTAIRE DE L'ORFEÓ CATALÀ

Lluís Llach

L'estaca – Harm. Manuel Oltra (1922-2015)

Dirigida per Albert Galcerà

Raimon (1940)

Veles e vents – Harm. Manuel Oltra

Dirigida per Jordi Lluch Arenas

Chen Yi (1953)

Molihua - Cançó popular xinesa

Dirigida per Pablo Larraz

Lluís Millet (1867-1941)

El cant de la Senyera

Textos:

Càstor Pérez (1955-2010)

Vestida de nit

Text de Glòria Cruz (1959)

Pinto les notes d'una havanera
blava com l'aigua d'un mar antic.
Blanca d'escuma, dolça com l'aire,
gris de gavines, daurada d'imatges,
vestida de nit.

Miro el paisatge, cerco paraules,
que omplin els versos sense neguit.
Els pins m'abracen, sento com callen,
el vent s'emporta tot l'horitzó.

Si pogués fer-me escata
i amagar-me a la platja
per sentir sons i tardes del passat,
d'aquest món d'enyorança,
amor i calma, perfumat de lluna, foc i rom.

Si pogués enfil·lar-me a l'onada més alta
i guarnir de palmeres el record,
escampant amb canyella totes les cales
i amb petxines fer-hi un bressol.

Els vells em parlen plens de tendresa,
d'hores viscudes amb emoció.
Joves encara, forts i valents,
prínceps de xarxa, herois de tempesta,
amics del bon temps.

Els ulls inventen noves històries,
vaixells que tornen d'un lloc de sol.
Porten tonades enamorades.
Dones i Pàtria, veles i flors.

Si pogués fer-me escata
i amagar-me a la platja
per sentir sons i tardes del passat,
d'aquest món d'enyorança,
amor i calma, perfumat de lluna, foc i rom.

Si pogués enfil·lar-me a l'onada més alta
i guarnir de palmeres el record,
escampant amb canyella totes les cales
i amb petxines fer-hi un bressol.

Antoni Rodríguez Sabanes (1957)

Cançó de bres per a una princesa negra

Text de Gabriel Janer Manila (1940)

Dorm, dorm, petitona dorm
que en draps de fosca blava,
t'embolcalla la lluna negra
tan negra com tu.

La nit teixeix corrandes
quan pensa en tu;
te les canta ta mare,
Poniegú.

Quan el vent
quan el vent
quan el vent arribi,
naixeran als teus ulls
plors de bambú!

Lluís Llach (1948)

Amor particular

Harmonització de Xavi Cassanyes

Com t'ho podria dir
perquè em fos senzill, i et fos veritat,
que sovint em sé tan a prop teu, si canto,
que sovint et sé tan a prop meu, si escoltes,
i penso que no he gosat mai ni dir-t'ho,
que em caldria agrair-te tant temps que fa que t'estimo.

Que junts hem caminat,
en la joia junts, en la pena junts,
i has omplert tan sovint la buidor dels meus mots
i en la nostra partida sempre m'has donat un bon joc.
Per tot això i coses que t'amago
em caldria agrair-te tant temps que fa que t'estimo.

T'estimo, sí,
potser amb timidesa, potser sense saber-ne.
T'estimo, i et sóc gelós
i el poc que valc m'ho nego, si em negues la tendresa;
t'estimo, i em sé feliç
quan veig la teva força, que empeny i que es revolta,
que jo... que jo....

Que passaran els anys,
i vindrà l'adéu, com així ha de ser,
i em pregunto si trobaré el gest correcte,
i sabré acostumar-me a la teva absència,

però tot això serà una altra història,
ara vull agrair-te tant temps que fa que t'estimo.

T'estimo, sí,...

John Rutter (1945)

The Lord bless you and keep you

Text del *Llibre dels nombres* de la Bíblia

*The Lord bless you and keep you:
The Lord make His face to shine upon you,
and be gracious unto you.
The Lord lift up the light of His countenance upon you,
And give you peace,
Amen.*

Que el Senyor et beneeixi i et guardi.
Que et faci veure la llum de la seva mirada
i s'apiadi de tu.
Que fixi damunt teu la seva mirada
i et doni la pau.
Amén.

Lluís Llach (1948)

País petit

Harmonització d'Albert Galcerà

El meu país és tan petit
que quan el sol se'n va a dormir
mai no està prou segur d'haver-lo vist.
Diuen les velles sàvies
que és per això que torna;
potser sí que exageren.

Tant se vall!, és així com m'agrada a mi
i no en sabia dir res més,
canto i sempre em sabré
malalt d'amor pel meu país.

El meu país és tan petit
que des de dalt d'un campanar
sempre es pot veure el campanar veí.
Diuen que els poblets tenen por
tenen por de sentir-se sols
tenen por de ser massa grans.

Tant se vall!, és així com m'agrada a mi...

El meu país és tan petit
que sempre cap dintre del cor
si és que la vida et porta lluny d'aquí.
I ens fem contrabandistes
mentre no descobreixin
detectors pels secrets del cor.

I és així, és així, com m'agrada a mi...

El meu país és tan petit
que quan el sol se'n va a dormir
mai no està prou segur
d'haver-lo vist.

I és així, és així, com m'agrada a mi...

Cristóbal de Morales (1500-1553)

D'Officium defunctorum

“Ad Matutinum”

*Circumdederunt me gemitus mortis,
dolores inferni, circumdederunt me.*

M'envolten els gemecs dels morts,
els dolors de l'infern em rodegen.

“Invitatorium”

*Regem cui omnia vivunt,
Venite adoremus.*

Al Rei, per qui tota cosa viu,
veniu i adorem-lo.

*Hodie si vocem ejus auditeris,
nolite obdurare corda vestra,
sicut in exacerbatione
secundum diem tentationis in deserto:
ubi tentaverunt me patres vestri,
probaverunt et viderunt opera mea.*

Avui, si sentiu la seva veu,
no enduriu els vostres cors.
Igual que en la provocació,
com el dia de la temptació en el desert:
quan em posaren a prova els vostres pares,
i veieren la meva obra.

*Requiem aeternam dona eis Domine,
et lux perpetua luceat eis.*

Senyor, dóna'ls el descans etern
i fes lluir per a ells la llum sense fi.

Peccantem me quotidie

*Peccantem me quotidie,
et non me paenitentem,
timor mortis conturbat me:
Quia in inferno nulla est redemptio,
miserere, miserere mei,
Deus, et salva me.*

Cada dia peco contra tu
i no me'n penedeixo.
El temor de la mort m'entristeix
perquè a l'infern no hi ha redempció.
Tingues pietat de mi,
oh, Déu! i salva'm.

Josep Baucells (1958)

Regina coeli

*Regina caeli, laetare, alleluja,
quia quem meruisti portare, alleluia,
resurrexit, sicut dixit.
Ora pro nobis, Deum,
Regina coeli*

Reina del cel, alegre-vos, al·leluia.
Perquè aquell que meresquéreu portar, al·leluia,
ha ressuscitat tal com digué.
Pregueu Déu per nosaltres,
Reina del cel.

Ola Gjeilo (1978)

Ubi Caritas

*Ubi caritas et amor, Deus ibi est.
Congregavit nos in unum Christi amor.
Exultemus, et in ipso iucundemur.
Timeamus, et amemus Deum vivum.
Et ex corde diligamus nos sincero.
Amen.*

On hi ha caritat i amor, allí hi ha Déu.
Formant unitat ens reuneix l'amor de Crist.
Exultem i en ell alegrem-nos.
Temem i estimem el Déu vivent.
I amb cor sincer també nosaltres estimem-nos.
Amén.

Vaclovas Augustinas (1959)

Anoj Pusej

*Anoj pus fį Dunojflįo
pievelf žaliavo
grfįf pulkas mergužflių
grfįdamos dainavo.*

*Nedainuokit merguželfs,
tų graudžių dainelių.
Negraudinkit man širdelfs,
jaunam kareivfliui.*

*Gul kareivflis pašautas
nuo karfs pašautas,
stovi juodbfris žirgelis
kamanoms pamautas.*

*Eik, žirgeli, juodbfrfli,
kq aş pasakysiu.
Aş ant tavo kamanflių
laişkelį raşysiu.*

A l'altra banda del riu
un prat verd va créixer
diverses verges rastellaven l'herba
i cantaven mentre treballaven.

"No canteu, verges meves,
aquestes cançons tristes.
No entristiu el meu cor ",
va dir un soldat.

També hi havia un soldat mort
d'un tret en la batalla,
també hi havia el seu cavall negre
encara amb la brida posada.

Vine, cavall negre,
Vaig a dir-te alguna cosa.
En la teva brida petita
Vaig a escriure una carta

Lluís Llach

La gallineta (Cançoneta)

La gallineta ha dit que prou,
ja no vull pondre cap més ou,
a fer punyetes aquest sou
que fa tants anys que m'esclavitza.

I si em vénen ganes de fer-ne
em faré venir un restrenyiment,
no tindrà cap més ou calent
el que de mi se n'aprofita.

La gallina ha dit que no,
visca la revolució.

A canvi d'algun gra de blat
m'heu tret la força de volar
però, us ho juro, s'ha acabat!
Tinc per davant tota una vida
i no pateixo pel destí,
que un cop lliurada del botxí
no ha d'haver-hi cap perill
perquè m'entengui amb les veïnes.

La gallina ha dit que no,
visca la revolució.

I els galls que amb mi hauran de dormir
els triaré sans i valents,
que n'estic farta d'impotents
que em fan passar nits avorrides.
Que quedi clar per sempre més,
que jo de verge no en tinc res,
i que, posats a fer, no em ve
d'un segon restrenyiment.

La gallina ha dit que no,
visca la revolució.

Edward Elgar (1857-1934)

De From the Bavarian Highlands, op. 27

Textos de Caroline Alice Elgar (1848-1920)

“The dance”

*Come and hasten to the dancing,
Merry eyes will soon be glancing,
Ha! My heart upbounds!
Come, Come!
Come and dance a merry measure,
Quaff the bright brown ale my treasure,
Hark! What joyous sounds!
Hark! Hark! Hark!
Sweet heart come, On let us haste.
On on no time let us waste,
With my heart I love thee!
Dance dance for rest we disdain.
Turn twirl and spin round again,
With my arm I hold thee!
Come on!
Merry eyes will soon be glancing,
Hark! What joyous sounds.*

“El ball”

Vine i afanya't a ballar,
ben aviat els ulls joiosos ho veuran.
Ha! El meu cor s'eleva!
Vine, vine!
Vine i balla un alegre compàs,
beu-te la lluent cervesa negra, tresor meu.
Escolta! Quins sons més joiosos!
Escolta! Escolta! Escolta!
Anem, dolç cor, afanyem-nos.
Anem, no perdem ni un moment.
T'estimo amb el cor!
Balla: nosaltres menyspreem el repòs.
Gira, fes una volta i torna a girar,
t'agafo amb el braç!
Anem!
Ben aviat els ulls joiosos ho veuran.
Escolta! Quins sons més joiosos!

Hark!
Merry eyes will soon be glancing,
Hark! What sounds!
Hark! Hark!
Down the path the lights are gleaming,
Friendly faces gladly beaming
Welcome, welcome us with song.
Come and hasten to the dancing,
Merry eyes will soon be glancing,
Ha! My heart upbonds!
Hark! Hark! Hark! Hark!
Come, dance!
Come and dance a merry measure,
Quaff the bright brown ale my treasure,
Hark! What joyous sounds!
Hark! Hark! Hark! Hark!
Sweet heart come, On let us haste.
On on no time let us waste,
With my heart I love thee!
Dance dance for rest we disdain.
Turn twirl and spin round again,
With my arm I hold thee!
Come on!
Dancing makes the world
And life grow brighter
As we dance along.
Dancing makes the world
And life grow brighter
As we dance along.
Come! Dance! Come!
Come dance! Come dance! Come come!

“Lullaby”

Sleep, my son, oh slumber softly.
While thy mother watches o'er thee,
Nothing can affright or harm thee.
Sleep, oh! Sleep, my son.

Far away, zithers play,
Dancing gay, calls to-day
Vainly play, zithers gay.
Here I stay all the day.
Happily guarding thee,
Peacefully watching thee.

Sleep, my son, oh slumber softly.
While thy mother watches o'er thee,
Sleep, oh! sleep my son.

Escolta!
 Ben aviat els ulls joiosos ho veuran.
 Escolta! Quins sons!
 Escolta! Escolta!
 Al llarg del camí, la llum resplendeix,
 cares amigues somriuen joiosament
 i ens donen la benvinguda amb la cançó.
 Vine i afanya't a ballar,
 ben aviat els ulls joiosos ho veuran,
 Ha! El meu cor s'eleva!
 Escolta! Escolta! Escolta! Escolta!
 Vine, balla!
 Vine i balla un alegre compàs,
 beu-te la lluent cervesa negra, tresor meu.
 Escolta! Quins sons més joiosos!
 Escolta! Escolta! Escolta! Escolta!
 Anem, dolç cor, afanyem-nos.
 Anem, no perdem ni un moment,
 t'estimo amb el cor!
 Balla: nosaltres menyspreem el repòs.
 Gira, fes una volta i torna a girar.
 T'agafo amb el braç!
 Anem!
 El món i la vida
 són més lluminosos
 com més ballem.
 El món i la vida
 són més lluminosos
 com més ballem.
 Vine! Balla! Vine!
 Vine a ballar! Vine a ballar! Vine, Vine!

“Cançó de bressol”

Dorm, fill meu, oh, adorm-te dolçament.
 Mentre la mare et vigila,
 res no t'espantarà ni et farà mal.
 Dorm, oh! Dorm, fill meu.

 Lluny, toquen les cítares,
 una dansa alegre ens convoca avui.
 Debades toquen les alegres cítares.
 M'estaré aquí tot el dia,
 protegint-te amb delectança
 esguardant-te amb serenor.

 Dorm, fill meu, oh, adorm-te dolçament.
 Mentre la mare et mira,
 dorm, oh!, dorm fill meu.

Albert Guinovart (1962)

De Retaule de cançons catalanes

“El mariner”

A la vora de la mar
Hi ha una donzella
Que en brodava un mocador
Que és per la Reina.

Quan en fou a mig brodar
Li manca seda
Veu venir un mariner
Que una nau mena.

Mariner, bon mariner
Que en porteu seda?
Pugeu a dalt de la nau
Triareu d'ella.

La donzella entra a la nau
Escull la seda
Mentre va mercadejant
La nau pren vela.

Mariner, bon mariner
Torneu-me en terra
Que els aires de la mar
Em donen pena.

“La dama d'Aragó”

A Aragó n'hi ha una dama,
Que és bonica com el sol
Té la cabellera rossa
Li arriba fins els talons.
Ai, amorosa Anna Maria,
Robadora de l'amor, ai, amorós.

Son germà se la mirava
Amb un ull tot amorós.
Se la mira i se l'emporta
A la fira d'Aragó.
Ai, amorosa Anna Maria,
Robadora de l'amor, ai, amorós.

I qui és aquesta dama
Que llença tant resplendor?
Filla n'és del Rei de França,
Germana del d'Aragó.
Ai, amorosa Anna Maria,
Robadora de l'amor, ai, amorós.

“Margarideta”

Margarideta, lleva't de matí
Que n'és tard de matinada.
Margarideta, lleva't de matí,
Que n'és tard de dematí.

Prou me'n llevaria jo,
Si mitgetes en tenia,
Prou me'n llevaria jo,
Però mitgetes no en tinc, no.

Pere va a la plaça,
Pere ja l'hi compra
Pere ja l'hi porta
Pere ja és aquí.
Margarideta, lleva't de matí.

Margarideta, lleva't de matí
Que n'és tard de matinada.
Margarideta, lleva't de matí,
Que n'és tard de dematí.

Prou me'n llevaria jo,
Si sabates en tenia,
Prou me'n llevaria jo
Però sabates no en tinc, no.

Pere va a la plaça....

Margarideta, lleva't de matí
Que n'és tard de matinada.
Margarideta, lleva't de matí,
Que n'és tard de dematí.

Prou me'n llevaria jo,
Si faldilles en tenia,
Prou me'n llevaria jo
Però faldilles no en tinc, no.

Pere va a la plaça....

Lluís Llach

L'estaca

Harmonització de Manuel Oltra (1922-2015)

L'avi Siset em parlava
de bon matí al portal
mentre el sol esperàvem
i els carros vèiem passar.

Siset, que no veus l'estaca
on estem tots lligats?
Si no podem desfer-nos-en
mai no podrem caminar!

Si estirem tots, ella caurà
i molt de temps no pot durar,
segur que tomba, tomba, tomba,
ben corcada deu ser ja.

Si jo l'estiro fort per aquí
i tu l'estires fort per allà,
segur que tomba, tomba, tomba,
i ens podrem alliberar.

Però, Siset, fa molt temps ja,
les mans se'm van escorxant,
i quan la força se me'n va
ella és més ampla i més gran.

Ben cert sé que està podrida
però és que, Siset, pesa tant,
que a cops la força m'oblida.
Torna'm a dir el teu cant:

Si estirem tots, ella caurà...
Si jo l'estiro fort per aquí...

L'avi Siset ja no diu res,
mal vent que se l'emportà,
ell qui sap cap a quin indret
i jo a sota el portal.

I mentre passen els nous vailets
estiro el coll per cantar
el darrer cant d'en Siset,
el darrer que em va ensenyar.

Si estirem tots, ella caurà...
Si jo l'estiro fort per aquí...

Raimon (1940)

Veles e vents

Harmonització de Manuel Oltra (1922-1915)

Text d'Ausiàs March (1400-1459)

Veles e vents han mos desigs complir,
faent camins dubtosos per la mar.
Mestre i ponent contra d'ells veig armar:

xaloc, llevant los deuen subvenir
ab llurs amics lo grec e lo migjorn,
fent humils precés al vent tramuntanal
que en son bufar los sia parcial
e que tots cinc complesquen mon retorn.

Bullirà el mar com la cassola en forn,
mudant color e l'estat natural,
e mostrarà voler tota res mal
que sobre si atur un punt al jorn.
Grans e pocs peixs a recors correran
e cercaran amagatalls secrets;
fugint al mar on són nodrits e fets,
per gran remei en terra eixiran.

Los pelegrins tots ensems votaran
e prometran molts dons de cera fets;
la gran paor traurà al llum los secrets
que al confés descoberts no seran.
En lo perill no'm caureu de l'esment,
ans votaré al Déu qui'ns ha lligats
de no minvar mes fermes voluntats
e que tots temps me sereu de present.

Jo tem la mort per no ser-vos absent,
perquè amor per mort és anul·lats;
mas jo no creu que mon voler sobrats
pusca ésser per tal departiment.
Jo só gelós de vostre escàs voler
que, jo morint, no meta mi en oblit.
Sol est pensar me tol del món delit
car, nós vivint, no creu se pusca fer:

après ma mort d'amar perdau poder
e sia tost en ira convertit,
e jo, forçat d'aquest món ser eixit,
tot lo meu mal serà vós no veer.
Oh Déu, ¿per què terme no hi ha en amor,
car prop d'aquell jo'm trobara tot sol?
Vostre voler sabera quant me vol,
tement, fiant, de tot l'avenidor.

Jo són aquell pus extrem amador
après d'aquell a qui Déu vida tol.
Puis jo són viu, mon cor no mostra dol
tant com la mort per sa extrema dolor.
A bé o mal d'amor jo só dispost,
mas per mon fat fortuna cas no'm porta.
Tot esvetlat, ab desbarrada porta,
me trobarà faent humil respost.
Jo desig ço que'm porà ser gran cost
i aquest esper de molts mals m'aconhorta.
A mi no plau ma vida ser estorta
d'un cas molt fer, qual prec Déu sia tost;
lladoncs les gents no'ls calrà donar fe

al que amor fora mi obrarà;
lo seu poder en acte's mostrarà
e los meus dits ab los fets provaré.

Amor, de vós jo'n sent més que no'n sé,
de què la part pijor me'n romandrà,
e de vós sap lo qui sens vós està.
A joc de daus vos acompanyaré.

Chen Yi (1953)

Molihua

Harmonització d'una cançó popular xinesa

Quina flor de gessamí!
De tot el jardí ple de flors,
cap és més fragant que la flor de gessamí.
Jo vull agafar-ne una i posar-me-la,
però tinc por que el jardiner em maleeixi.
Ha ha ha ha ha ha

Quina flor de gessamí
Flor de gessamí
Ha ha ha ha ha ha

Quan floreix el gessamí,
ni la neu és més blanca
que les seves flors.
Jo vull agafar-ne una i posar-me-la
Però tinc por que els altres se'n riguin de mi.

Quina flor de gessamí
flor de gessamí
Ha ha ha ha ha ha

De tot el jardí ple de flors,
cap és més fragant que la flor de gessamí.
Jo vull agafar-ne una i posar-me-la
però em fa por que l'any que ve no broti de nou.

Lluís Millet (1867-1941)

El cant de la Senyera

Text de Joan Maragall (1860-1911)

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

Au, companys, enarborem-la
en senyal de germandat!
Au, germans, al vent desfem-la
en senyal de llibertat.

Que voleï! Contemplem-la
en sa dolça majestat!

Oh bandera catalana!,
nostre cor t'és ben fidel:
volaràs com au galana
pel damunt del nostre anhel:
per mirar-te sobirana
alçarem els ulls al cel.

I et durem arreu enlaire,
et durem, i tu ens duràs:
voleiant al grat de l'aire,
el camí assenyalaràs.
Dona veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

Biografies:

Orfeó Reusenc

L'Orfeó Reusenc neix com a entitat, tal com la coneixem avui dia, el 7 de gener de 1918. Des dels inicis ha estat dirigit per Florenci Cogul, Estanislau Mateu i Mas, i el seu fill Estanislau Mateu i Valls, Josep Fusté, M. Glòria Estalella i Albert Galcerà.

En el decurs de la seva història l'Orfeó Reusenc ha treballat per fomentar i donar a conèixer la nostra cultura dins i fora dels Països Catalans, amb un repertori musical divers i ampli, on podem escoltar cançó tradicional catalana, sardanes, nades, himnes, misses, obres d'autors d'ara i de sempre, passant per gèneres i estils diversos, com ara espirituals, bandes sonores de pel·lícules, musicals...,

cantant també acompanyats per cobles, orquestres, bandes simfòniques, orquestres de ball, cobla de ministrers...

Ha realitzat actuacions a Donostia, Andorra, Roma, Grenoble, Madrid, Perpinyà i per tot el territori català.

El 1997 es va crear la Coral Infantil de l'Orfeó Reusenc, amb M. Glòria Estalella i Cori Roig al capdavant; una coral infantil que encara continua cantant avui dia amb el nom d'Els Somniadors.

El 2002 assumeix la direcció de l'Orfeó Reusenc el jove músic Albert Galcerà, que introdueix petits canvis en la gestió i direcció del cor: impulsant la creació de la coral sènior de la casa, la coral L'Encís; reactivant la coral infantil; expandint-ne el repertori i obrint nous espais de concerts; impulsant classes de solfeig i de cant per a la millor formació dels cantaires..., tot un seguit de canvis que amb el temps han rejuenit l'esperit de l'Orfeó Reusenc i l'han preparat per al segle XXI.

Coral Regina de Manlleu

Fundada l'any 1987 a Manlleu per un grup de sis estudiants de música, n'han estat al capdavant Xavier Solà, Jordi Domènech, Eva Martínez, Montserrat Meneses i Jordi Lluch, el director actual.

Ha actuat *a cappella* i conjuntament amb altres formacions, tant vocals com instrumentals, i amb instrumentistes de renom internacional, com William Waters, Jordi Reguant, Josep Surinyac, Lourdes Pavia, Pep Poblet o David Malet. Així mateix, han col·laborat en diverses ocasions amb la coral els directors Lluís Vilamajó, Jordi Mora, Christian Curnyn, Xavier Puig, Josep Prats i Pablo Larraz.

El seu repertori, que comprèn més de cinc-cents anys de la història de la música, combina les obres de gran format amb obres *a cappella*.

Els darrers anys la Coral Regina també ha experimentat amb formats que dialoguen amb altres arts escèniques i plàstiques. En aquest camp destaca un espectacle sobre les cartes escrites per Mozart conjuntament amb el CorCia Teatre (2011); l'espectacle *Sagarra i el seu temps*, amb l'actor Joan Roura i l'historiador de l'art Miquel Pérez (2012 i 2013), i l'espectacle *Terpsicore*, amb la ballarina Arantza López, la coreògrafa Constanza Brncic, conjuntament amb les corals Ciutat de Mataró i Belles Arts (2013 i 2014).

La Coral sovint ha apostat per divulgar obres de compositors arrelats a la comarca d'Osona, tot recuperant patrimoni musical manlleuenc i estrenant-ne obres. La Coral Regina sempre ha tingut present la música coral catalana als seus programes.

Orfeó Català

És un dels cors *amateurs* de referència del país. Amb més de 125 anys d'història, va ser fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal i vetllar per l'excel·lència artística de les seves interpretacions. Simon Halsey n'és el director titular, Pablo Larraz el sotsdirector i Josep Buform el pianista. Té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

L'Orfeó ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzant primeres audicions al nostre país d'obres importants, com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals: R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle i G. Dudamel, entre d'altres. Els darrers anys ha debutat a la Konzerthaus de Viena, a la Sala Gulbenkian de Lisboa, ha protagonitzat una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per D. Gatti, i ha actuat a Londres en dues ocasions, el 2015 al Royal Festival Hall de Londres i el 2017 al Royal Albert Hall debutant als Proms. L'octubre del 2017 va protagonitzar al

Palau l'estrena europea de *Considering Matthew Shepard* de Craig Hella Johnson, sota la direcció de Simon Halsey.

L'Orfeo, juntament amb els cors de l'Escola Coral de l'Orfeo Català, va protagonitzar al Grec Festival de Barcelona 2018 l'estrena a l'Estat espanyol de l'òpera participativa *El monstre al laberint* de Jonathan Dove (música) i Alasdair Middleton (llibret), en versió catalana de Marc Rosich, sota la direcció de Simon Halsey, en una producció del Grec Festival i la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música Catalana.

La temporada 2018-19 l'Orfeo Català té compromisos internacionals rellevants, com la gira per la Xina en el marc del Shanghai International Arts Festival (octubre del 2018), o els concerts amb Gustavo Dudamel i la Münchner Philharmoniker al Palau de la Música Catalana, Madrid i Munic.